

Η απειλή της επόμενης μέρας

Διανύοντας πλέον τις τελευταίες ημέρες πριν από τις πιο κρίσιμες για τη χώρα μας βουλευτικές εκλογές, με αλήθεια αντιλαμβανόμαστε ότι βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη ένας έντεχνος κοινωνικός και πολιτικός σχεδιασμός, που μέσω της αποσταθεροποίησης του πολιτικού και κοινωνικού ιστού της χώρας μας, στοχεύει στο μηδενισμό της δυνατότητας παρέμβασης του Εθνούς μας στο υπό διαμόρφωση νέο στάτους κβό της περιοχής.

Όπως αναφέραμε προσηπτικά στο περιοδικό "ΛΙΜΑΝΙ" Πανεπιστημίου Αθηνών... το Δεκέμβρη του 93:

"Οι αποσταθεροποιητικές προσπάθειες, ιστορικά τουλάχιστον, στηρίζονται σε δύο άξονες. α. Στη δημιουργία μιας απογοητευμένης απάθους, δειλής και εννοχημένης κοινωνίας ανάκανης να δημιουργεί ιστορικά γεγονότα και να διεκδικεί θέση στο ιστορικό γίγνεσθαι.

β. Στη πολυδιάσταση των πολιτικών δυνάμεων, με αποτέλεσμα να δίνεται η δυνατότητα σε μικρές ελεγχόμενες από Ξένα κέντρα πολιτικές ομάδες να γίνονται ρυθμιστές της εθνικής πολιτικής, σε θέματα οικονομίας, άμυνας και διεθνών σχέσεων".

Η υλοποίηση των δύο προηγούμενων αξιό-

νων γίνεται εμφανής κατά την εκλογική περίοδο που διανύουμε και η οποία χαρακτηρίζεται από δύο βασικά γεγονότα:

α. Πρώτο γεγονός είναι ο μηδενισμός της δύναμης και της συνοχής των οργανώσεων βάσης των κομμάτων και ως εκ τούτου της δυνατότητας παρέμβασης τους στο τοπικό γίγνεσθαι. Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι η διεξαγωγή προεκλογικού αγώνα να έχει αφιεθεί στους κομματάρχες και τους

προσωποπαγείς ρουσφετολογικούς μηχανισμούς των τοπικών υποψηφίων βουλευτών, όπως στον προδικτατορική εποχή του Γεωργίου Παπανδρέου.

Το γεγονός αυτό είναι αποτέλεσμα της καλλιεργημένης έντεχνα απογοήτευσης και απάθειας της κοινωνίας μας και όχι ένδειξη μιας ξαφνικής και θεόπεμπτης κοινωνικής ωριμότητας του Λαού μας.

Ομοίως ο από τηλεοράσεως προεκλογικός αγώνας, ο οποίος μας θυμίζει τον τηλεοπτικό πόλεμο του Κόλπου, δεν είναι αποτέλεσμα της επιβολής μιας εκσυγχρονιστικής αντιληψής, αλλά της προσπάθειας μετατροπής του Λαού από συμμετοχο σε θεατή των κορυφαίων πολιτικών και κοινωνικών γεγονότων. Ένας απαθής και αδιάφορος Λαός

είναι αναγκαία προϋπόθεση προκειμένου να επιβληθούν άνωθεν κάποιες επώδυνες για το Εθνός και την κοινωνία μας λύσεις.

Εκτός αυτού όμως, θα πρέπει να αναγνωρίσει ότι ο λεγόμενος "πολιτισμένος" προεκλογικός αγώνας, δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της απέχθειας και της καχυποψίας με την οποία αντιμετωπίζει πλέον ο μέσος πολίτης τους πολιτικούς.

β. Το δεύτερο γεγονός είναι η εσωτερική αστάθεια που χαρακτηρίζει τα δύο μεγάλα κόμματα. Ηδη το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. έχουν υποστεί την δομική διάσπαση (ΔΗΚΚΙ - ΠΟΛΑΝ) ενώ η πολιτική μικρόμυαλων, εμπισθών, καιροσκόπων και απολιτίκων στελεχών τους, τα οδηγούν πιθανότατα πολύ σύντομα σε νέες περιπέτειες καταμερμητισμού.

Χαρακτηριστικό της κατάστασης αυτής είναι ότι, οι ηγεσίες των δύο μεγάλων κομμάτων, αντιλαμβανόμενες ότι θα αμφισβητηθούν δραματικά σε περίπτωση ήττας ή ουρίκνωσης της δύναμης τους κατά τις εκλογές, έχουν περάσει σε έναν ανηλεή πόλεμο εκκαθάρισης των εσωκομματικών τους αντιπάλων, με στόχο την αυριανή διατήρηση της κομματικής σφραγίδας, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι τέτοιο είδους ενέργειες οδηγούν σε μια μελλοντική διάσπαση των κομμάτων τους και στην ελαχιστοποίηση της λαϊκής τους δύναμης.

Με δεδομένα τα προηγούμενα προβλήμα-

τα, είναι αναμενόμενο γεγονός, ότι, η όποια κυβέρνηση προκύψει την επομένη των εκλογών, θα είναι ανίσχυρη να αντιμετωπίσει τα επόμυνα δύο χρόνια, τον "τυφώνα" των προβλημάτων που μας προσεγγίζει, σχηματίζοντας το αναγκαίο αραγές Εθνικό μέτωπο που απαιτούν οι περιστάσεις.

Εκτός όμως των προηγούμενων προβλημάτων, η μετεκλογική κυβέρνηση, θα έχει να αντιμετωπίσει την εκρηκτική κοινωνική ανιδύραση η οποία θα προκύψει σαν αποτέλεσμα ντε φάκτο διεθνών καταστάσεων αλληλεπηρεαζόμενων που έχουν ήδη αναληφθεί τα δεσμεύσεων που έχουν ήδη αναληφθεί τα προηγούμενα χρόνια από τη Χώρα μας και έχουν αποκορυβεί από τον Ελληνικό Λαό.

Ετσι την επομένη των εκλογών η οποιαδήποτε κυβέρνηση θα πρέπει να πάρει μια σειρά αποφάσεων που θα αφορούν:

α. Την μερική έστω κατάργηση της δωρεάν Παιδείας και την με κάθε τρόπο ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ηδη τα δύο μεγάλα κόμματα συνεπικουρούμενα από κάποια μικρά και έχοντες την στήριξη μεγάλων οικονομικών και εκδοτικών κέντρων, έχουν περάσει στην υλοποίηση του σχεδιασμού.

β. Την αύξηση της ανεργίας σαν αποτέλεσμα της συρρίκνωσης του Δημοσίου Τομέα και της εισαγωγής νέων τεχνολογιών. Οπως είναι αναμενόμενο το ποσοστό της ανεργίας θα αυξηθεί αισθητά με στόχο να φθάσει τα